

Sonja Albrink (CD):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg kort fremføre følgende på CD's vegne:

CD er imod det forslag her. Vi kan ikke stemme for at vælte en statslig besparelse på 220 mio. kr. over på virksomhederne til gengæld for, at de kan spare 150 kr. pr. elev ved, at staten overtager finansieringen af ophold på skolehjem. Så derfor et nej fra CD.

Poul Nødgaard (DF):

Der har været udtryk fremme i debatten i dag som »vi tager fra arbejdsgiverne« og »det går godt for erhvervslivet« – jeg tror, det var den radikale ordfører, der sagde det – og det er også rigtigt, at det går godt for erhvervslivet, men det er jo ikke ensbetydende med, at man skal tage penge fra det, og det vil sige, at jeg kunne tænke mig måske ikke at spørge men ligefrem at konstatere: Hvad så, den dag det går dårligt for erhvervslivet? Sætter man så de her sats ned igen? Nej, det gør man jo ikke!

Det lyder ikke af særlig meget, at satsen stiger fra de 1150 kr., hvor den egentlig skulle ligge, til 1270 kr., det lyder jo kun af småpenge, men en virksomhed har flere hundrede ansatte, og derudover kommer så, hvad den får pålagt af ekstra miljøafgifter, og hvad ved jeg.

Men det her er jo et led i hele finanslovaftalen, og derfor kunne jeg godt tænke mig at stille undervisningsministeren et spørgsmål.

Nu skal han jo nok svare loyalt, for han sidder jo i den dér regering, men jeg tror, jeg kender ministeren så godt, at jeg kan sige, at jeg ikke tror, det her forslag har groet i hans have, men er opstået på den måde, at når finanslovforhandlingerne foregår i nattens mulm og mørke, er der nogle meget magtfulde mænd og kvinder, der sidder og forhandler det dér stof, og så bliver man enig om et eller andet, og så pålægger man de forskellige ministre at gennemføre det ved lov.

Sådan skal det måske også være, men derfor vil jeg gætte på, at undervisningsministeren bestemt ikke personlig er begejstret for det her forslag – i betragtning af den positive holdning, som jeg ved at ministeren har over for erhvervslivet.

Det er et lille step, hver gang man forringer erhvervslivets konkurrenceevne, og det er der tilsyneladende stadig væk et flertal for her i Folketinget, som synes er helt i orden: én milliard her og syv dér og ti dér, og sådan fortsætter

man derudad! Men hvorfor tror man egentlig, så mange virksomheder flytter til udlandet? Hvorfor tror man dét? Jamen det er jo ganske enkelt, fordi de kan konkurrere på helt andre vilkår i det store udland.

Så vi skal ikke have mere lovgivning, der animerer virksomheder til at flytte ud af landet, og det her er endnu et lille nålestik til erhvervslivet, og derfor er der et rungende nej fra Dansk Folkeparti til det foreliggende lovforslag.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg takker de ordførere, som har tilsluttet sig lovforslaget, og det er da heller ingen overraskelse, at det ikke gælder alle ordførere. Jeg tror, man kan sige, at reaktionen i Folketingssalen har været helt forventelig.

Så er jeg klar over, at der er forskellige grader af skepsis og afvisning, og det betyder selvfølgelig, at der under udvalgsarbejdet måske er ting, der kan drøftes nærmere, og så kan der måske blive et endnu større flertal ved den endelige vedtagelse.

Jeg vil godt sige til hr. Frank Dahlgaard, at det naturligvis ikke er tale om, at regeringen bryder en aftale med Det Konservative Folkeparti. Det er ganske vist rigtigt, at vi har haft en aftale, men den var jo tidsbegrænset. Det var en tidsbegrænset aftale.

Til hr. Poul Nødgaard må jeg jo sige: Jo, jeg har fremsat det her forslag på den samlede regerings vegne – sådan er det – og jeg har ingen problemer med forslaget, må jeg sige, for det er en yderst beskednen merudgift, der bliver tale om at der i denne sammenhæng skal svares for den enkelte fuldtidsansatte. Og sagen er jo den, at netop ved, at vi også har skolepraktikken, sikrer vi jo, at vi alligevel kan levere uddannet arbejdskraft til erhvervslivet, når det ikke selv vil påtage sig den del af opgaven, der knytter sig til det i øvrigt udmærkede vekseluddannelsesprincip, som jeg tror alle lægger stor vægt på, og som vi betragter som noget unikt her i Danmark, og det gør de faktisk også uden for landets grænser.

Men vekseluddannelsesprincippet forudsætter jo, at praktikken kommer til at foregå ude i virksomhederne, og når den ikke kan det, kan de unge altså ikke gøre deres uddannelse færdig, og så får erhvervslivet ikke den uddannede arbejdskraft, som det både har behov for og et stærkt ønske om.

Derfor synes jeg, lovforslaget absolut er et forslag, der også på lang sigt kan gavne er-